

ÅRET

Så har då år 2022 gått mot sitt slut och det är dags att summera. Det som präglat nästan hela året är ju kriget i Ukraina, som ännu inte ser ut att gå mot sitt slut. Här på Sjöbacken har inte detta påverkat oss lika mycket som flyktingkrisen 2015, då en stor del av Brottby var engagerad i saken. Men alla hoppas vi väl på ett snabbt slut på Ukrainakriget.

Några enstaka flyktingar har vi träffat på privat, men annars har det som mest synts i nyhetsflödet är att världen har gått mot ett paradigmskifte med högre energipriser och matkostnader. Än så länge kostar vi på oss solrosfrön så att vi har chansen att titta på fåglar, ett av nöjena som Hans-Georg kan ha hemifrån. Då det gäller energibesparingar har vi väl också gjort en del extra insatser. Vi satte aldrig på badtunnan under julhelgen, ett rum är mestadels avstängt och firmaavdelningen kallare än vanligt och när det är riktigt kallt så drar vi ner gardinerna på nätterna. En hel del eldning i kaminen har vi också gjort på kvällarna. Elräkningen blev 11 500 kr för december 2022.

Tur att vi har haft solcellerna också, som gett oss lite inkomster. Genom åren har vi gjort en hel del energibesparingar, även innan det blev modernt. Vi får väl klura på om man kan göra ytterligare några åtgärder som inte är för dyra eller jobbiga. Men tänk om man också kunde spara på vattnet, på samma sätt som Björn gör i sitt hus. Så att allt vatten tas till vara i trädgården.

Då det gäller vädret under 2022, så är det den förbaskade ishalkan som står för den starkaste minnesbilden. Här på Sjöbacken tror jag vi levde med broddskor i fyra månader som togs på så fort man klev ut ur huset. Sonia saknar verkligen de kallare vintrarna, det är så jobbigt när vädret växlar kring nollan. För Hans-Georg kan det nog gärna få vara barmark året runt.

I maj gjorde vi en resa till Halland. Det var egentligen en 70-årspresent till Margareta. Vi besökte först Pia och Stellan som nyligen köpt gården Bistås utanför Borås. Vi bodde sedan på vandrarhemmet i Vare utanför Varberg och gjorde däriifrån turer till kustlokaler och inlandsbokskogar. På hemvägen gjorde vi också ett stopp vid Tåkern.

Modern vinter på Sjöbacken.

I slutet av sommaren blev det 50-årig återträff för Sonia i Statens Normalskola. Herregud, 50 år sedan vi tog studenten. Lite chockerande, men riktigt trevligt att träffa några som man inte sett alls sedan dess eller några få gånger. Ja, tänk vad världen var annorlunda då. V-ställda jeans, BH-fritt och ett revolutionärt sinne hos ungdomarna. Själv var jag fältbiolog i själ och hjärta.

I september blev vi så tvugna att skrota vår Suzuki Grand Vitara. En bil som vi haft sedan 2006 och som tagit oss med ut på många fältarbeten och inte minst hjälpt en del bilar ur diken i våra trakter. Nu får vi klara oss med Kian tills det förhoppningsvis blir en ny SUV.

I slutet av november blev det Horse Show på Friends Arena. Det är verkligen inte varje år Sonia har gått, men i år var det extra kul efter coronaåren. Så vi var många i stallgänget som passade på och efter föreställningen gick vi ut och åt och pratade och pratade.

Då och då har Tassa följt med på hundpromenaderna för dvärgschnauzrar sista söndagen i månaden i Skavlöten. Det är så underbart att se hur alla bara släpps lösa och så springer de och bekantar sig med varandra. En del leker medan andra bara springer med. När vi möter andra människor eller hundar, samlar vi in våra hundar. Alla sköter sig så fint.

I december så insåg vi att vi nu bott 20 år här på Sjöbacken. Tänk vad tiden har gått fort, men många roliga minnen har vi tillsammans med fantastiska grannar, som t.ex. den nu årliga glöggfesten hos Thörnbergs och Müllerns eller Fredriks pubaftnar. Dessa tillfällen spred ljus i en annars mörk årstid.

I år var det också vi som skulle bjuda på nyåret med våra vänner. Vi har träffats sedan 1978 (fältisvänner) så det blir en lång tradition. Vi har inte varit med alla gånger men nästan alla, och sista åren ställde ju coronan till det. Eftersom vi kör knytis och turas om att göra olika saker, blir det både roligt och mycket gott.

FÖRENINGSLIV

Det blir inte så mycket föreningsliv för HG numera. Vid halvårsskiftet slutade körledaren Inger och då passade HG på att göra det också – efter 25 år. Men det blev till slut för krångligt med rolator och svårigheter med balansen. Plus värken som följer med stenosen. Nu är bara hembygdsföreningen kvar.

Boris på besök. Tassa går på glöggfest tillsammans med Tomas.

Vi bjöd med oss själva på Margaretas födelsedagspresent. En fågelskådarresa till Halland.

FÅGELLIV

Det är inte så frekvent att komma ut för HG, ens i trädgården. Därför blir det mycket fönsterspaning och långtidsinspelningar med hjälp av parabol-
len. Inspelningen brukar sättas igång på kvällen och avslutas före lunch dagen därpå. Mycket att lyssna på i efterhand.

Av de 106 arter som hamnade på tomtlistan för 2022 var det elva som bara noterades via inspelningarna. Men det finns en del läten som inte är artbestämda, så det kan dölja sig ytterligare några arter på ljudfilerna. HGs hörsel blir allt sämre och även arter som gick bra att höra för fem-sex år sedan måste nu letas upp på inspelningarna (t.ex. kungsfågel, trädkrypare, grå flugsnappare, sidensvans, etc.). Trots allt blev det två nya tomtkryss; grönbena och kärnsnäppa, bägge "hittades" på nattinspelningarna.

Vattenrallen är på väg att bli årsviss i Garnsviken, medan det inte var någon rördrom som tutade i år. Däremot hördes en rördrom "andas" i en av nattinspelningarna. Sträckande sjöorre kom också med på en av inspelningarna (tredje noteringen), liksom småspov (också tredje noteringen). Både rörhöna och sothöna kom med på inspelningar under året. Ingen av dem är speciellt stationär i sjön, även om det brukar "spilla över" någon sothöna från Angarnssjöängen då och då.

Det verkar ha blivit dåligt med smågnagare under sommaren, så de bruna kärrhökarna som häckar i Svista-vassen övergav boet. Det har bara hänt en gång tidigare under de tjugo år vi bott här.

Ett oväntat läte hördes i flera inspelningar från september och oktober. Så småningom har vi, med hjälp av olika grupper på Facebook, kommit fram till att det är utter. Utöver deras visslande läte hörs också ett vibrerande läte, som borde vara ungar. Undrar om de bott på tomten eller i närheten?

Göken hade valt vår tomt som hemområde, så det har aldrig galits så mycket som i år. Även honan har hörts flera gånger. Eventuellt kan det ivriga koko-andet bero på att det inte gick att hitta bon att lägga ägg i. Rörsångare verkar vara en favoritart för våra gökar och den vass sångarna brukar häcka i, hade isen tagit med sig. Sångarna fick alltså vänta tills den nya vassen kommit upp. Och därmed också göken på att lägga sina ägg.

Tornseglarna häckade som vanligt i taket över arbetsrummet. Tredje året på raken. Men hol-karna försmås.

HÄSTLIV

Det är året tog hästlivet slut för Tindra i februari. Ett kraftigt fånganfall (då hon hade så ont) när det inte ens fanns gräs i hagen gjorde det omöjligt att behålla henne. Många fina stunder har det dock blivit och 17 år med egna hästar, det hade Sonia aldrig trott. Hoppas att hon har det bättre nu.

<https://www.conec.se/sonia/elparadiso.pdf>

Sonias toppenstallkamrater har lånat ut sina hästar Birk, Frodi och Skati, som har lärt Sonia nya saker på ridlektioner och utomhus. Det är

spännande för de är alla tre ganska olika, både gångartsmässigt och även då det gäller beteende. Men alla är superfina <3.

Släktforskning

Det har väl inte hänt så mycket under året. Framförallt finns de gamla surdegarna kvar. HG har tre släkter i Östergötland som hänger ihop på något sätt, men den gemensamma punkten verkar omöjlig att hitta. Delvis kan det bero på att det handlar om Horns socken, där kyrkböckerna brann upp omkring 1850. Men ändå...

På Sonias biologiska morfars sida är det många som testat sig, så där blir det hela tiden ett inflöde av nya namn. Fjärdekusiner på den sidan är bl.a. Maritza Horn och Louise Hoffsten, förutom morfars morfar, Stugun-spelmannen Magnus Erik Öhrn. På farmors sida finns fjärdekusinen Rolf Lassgård. HG är bara liite avundsjuk. Men han kan kontra med att hans Y-kromosom kanske kommer från en neanderthale. Klart är i varje fall att den kom från Irland någon gång mellan år 1000 och 1700 grovt räknat. Med en legosoldat eller vikingaträl?

ARBETE

En del arbete på företaget har det blivit i år. Naturvärdesinventering på en liten fastighet i Hökarängen (Fredagsvägen) där det planeras studentbostäder. är ett uppdrag. Liknande uppgifter har vi haft i Västertorp där några av barnbarnen gjorde mig sällskap när vi bedömde träden.

Ett annat ärende som diskuterats ett tag nu och där det blir fortsatta diskussioner ligger i Stureby. Det är verkligen problematiskt i Stockholm där man både vill bygga fler bostäder och spara natur. I Stureby undersökte vi bl.a. fladdermöss och blev klart förvånade över att det fanns en del arter även där det är så pass tätbebyggt. Men troligen kan en del gamla småhus hysa lite utrymmen där fladdermössen kan bo och kanske ett och annat gammalt äppelträd med håligheter. Här fanns nordfladdermus, dvärgpipistrell och större brunfladdermus. Troligen fanns dock inte så många exemplar av varje art.

I Trastsjöskogen i Åkersberga, gjorde vi samma undersökning tillsammans med Germund Sellgren. Nästan samma arter hittade vi här; nordfladdermus, dvärgpipistrell, större brunfladdermus, gråskimlig fladdermus och tajga/mustaschfladdermus. De två sista arterna endast vid ett enda tillfälle var, men de andra tre arterna fanns i betydligt större omfattning. Då en hel del av skogen redan hade avverkats eller avverkades under sommaren var inte fågelrikedomen särskilt hög i området och inga särskilt ovanliga fåglar hittades.

Tillsammans med Dan Andersson gjorde vi en häckfågelinventering längs Örbyleden där flera bebyggelseområden planeras. Då delområdena sinsemellan är ganska olika blev den totala artrikedomen förhållandevis hög här. Närheten till Majroskogen i ett av delområdena visade också hur viktiga de lite större grönområdena är för artrikedomen, då t.ex. duvhöken visade sig här under inventeringstillfällena.

Lovely längst till vänster och Tassa brevid på Skavlötenpromenad.

Ett litet udda projekt under året var att bedöma möjligheten att bygga bostäder i omedelbar närhet av en gråhägerkoloni i Krokek (vid Bråviken). Artskyddsförordningen är så knepig, att i princip ingen bebyggelse skulle tillåtas om man följer lagbokstaven. Det blev en liten förändring under året, vilken hade som syfte att göra det lättare att bedriva skogsbruk, men den förändringen är lite knepig att tillämpa när det gäller bebyggelse. Utgången av ärendet vet vi inte. Artskyddsförordningen spökar förresten i de flesta projekt vi arbetat med under året.

Under året har Nina, Richard och Bosse släppt bok/CD Villande Skog, där vi fick följa med i processen. Den blev så bra. <https://jordnarakultur.se/villande-skog/>. <https://www.youtube.com/watch?v=dQ8EHTfcm24>.

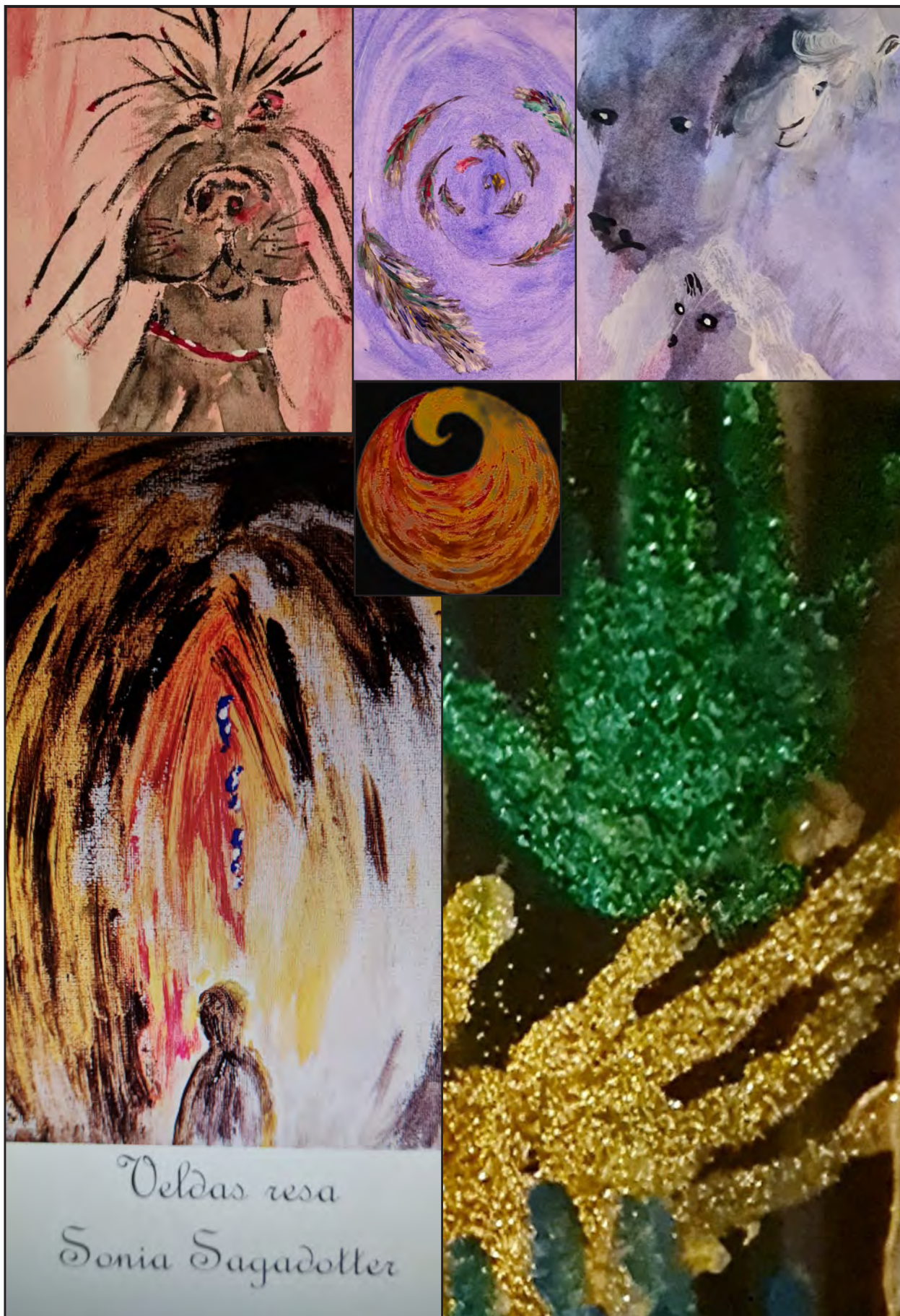
I Huddinge har Margareta Friman Scharin (Friman Ekologikonsult) gjort en häckfågelinventering i ett utbyggnadsområde där vi funnits med lite i bakgrunden.

Sonia och H-G

Ekologerna på Sjöbacken

Överst Tindra. Akvarell målad av Isabelle Scharin. v Birk med Britta, Frodi med Bo och Skati med Monica. Fotograf - Karin. Fin färgkombination längst ned.

Med lite mindre att göra på hästfronten och mer pengar i plånboken roade sig Sonia med att gå på en målarkurs med Anna Lindman <https://www.artofveda.com/om-oss/konstnarer/mellersta-sverige/anna-lindman/>. En liten fantasyberättelser blev det också. <https://www.conec.se/sonia/veldas%20resa.pdf>

Ett Gott 2023 till er alla!

Hemsidor

Hans-Georg <http://www.conec.se/HGW/>

Sonia <http://www.conec.se/sonia>

CONEC <http://www.conec.se>

Sjöbacken <http://www.conec.se/sjobacken>

Adress: Sjöbacken, Svista 17, 186 97 Brottbby

08 - 510 104 31 (bostaden),

Om du vill e-posta till oss:

Sonia: sonia.wallentinus@conec.se

H-G: hgw@conec.se

